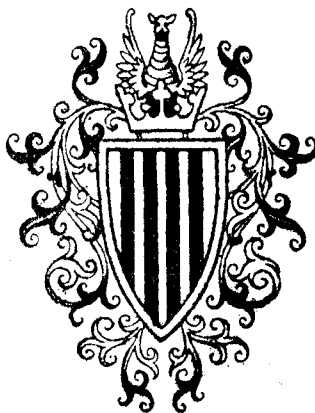

LA VEU DEL VALLÈS

PERIÒDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

S U M A R I

Una victòria decisiva. — Política castissa.
— Una significació. — Uns Jocs Florals. —
Conversa setmanal, *per March*. — Unes
paraules d'En Cambó, de «*El Gironès*». —
Aclaració. — Moment Nacionalista, de «*La
Veu de Catalunya*». — Crònica de la Co-
marca. — Rectificació del Cens electoral.

ANY I

NÚM. 17

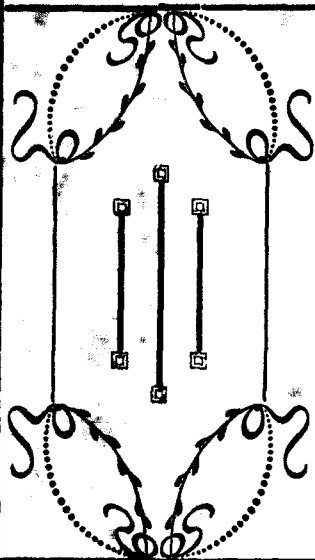
101

CENTRAL! Demani V. aquest número, qu'és el de nostre oficina, diguin,s que té V. un treball tipogràfic que enviar a fer, de qualsevol classe que sigui, i immediatament el visitarà un dels nostres empleats, qui li farà un exacte pressupost del seu cost, li demostrarà que no pot V. conseguir-ho *més barato* en cap altre impremta. Després nostres operaris li demostraran que no pot conseguir-ho millor tampoc.

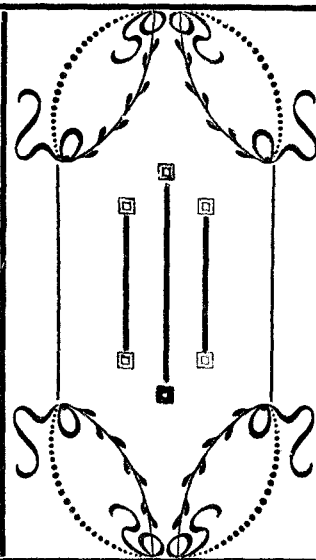
Impremta J. Joseph, Granollers

LLUIS SERRA GUARDIA

* * * * * **Banquer** * * * * *

:: Operacions de Banca y Borsa
Descompte de Lletres :: Checs
Pago de Cupons :: Compra y
venta de tota classe de paper
:: :: negociable en Borsa :: ::
AIGÜES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81 : Teléfon 115
GRANOLLERS

Alcohol's * Anissats * Licors * Vins generosos

Especialitats: ANÍS BAGES i VERMUT ROSSINI

Societat Anònima Bages

Avans: Fill de R. Cura

Fàbrica a Sant Fructuós de Bages

Sucursals a Sabadell, Manresa i Vich

DIPÓSIT A GRANOLLERS: PLAÇA PERPINYÀ, 12 : TELÉFON 133

LA VEU DEL VALLÉS

PERIÓDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

SURT CADA SETMANA

PREU: 20 CÈNTIMS

TRIMESTRE: 2 PTES.

Director-Propietari: Tomàs de A. Benet

DIRECCIÓ: CARDEDEU : ADMINISTRACIÓ: GRANOLLERS : REDACCIÓ EN TOTS ELS POBLES DEL VALLÉS

La correspondència i canvis a l'Administració : Granollers: Plaça del Bestiar, 7, 1.er

Una victòria decisiva

EL passat diumenge va ésser proclamat diputat provincial per el districte de Vich-Granollers, en virtut de lo que disposa l'article 29 de la Llei electoral el nostre amic DON SANTIAGO ANDREU I BARBER, candidat proclamat per els elements regionalistes del districte.

En el acte de la proclamació, la Coalició Lliberal Democràtica no va presentar aquell candidat propi que tant pomposament van anunciar els amics d'en Torras que presentarien. Sens dubte, ara faràn gala d'haver-nos perdonat la vida, quan en realitat lo ocorregut es que no han trobat cap *primo* que s'avingués a sostenir, en profit del capdavanter de la faràndula caciquil, una lluita desigual i de conseqüències desastroses pels interessos econòmics del mateix.

Com ja coneixem de lo que son capaços certa mena de gent, no ens ha estranyat gens que hagin corregut certes versions d'arreglos i pactes que no han existit de cap manera i que sols poden inventar persones que fan del cinisme l'arma favorita en llurs baralles polítiques.

El regionalistes podran tenir aproximacions amb tothom, car les conveniències o situacions polítiques del moment podran aconsellar-les però jamai podran pactar ni transigir ni donar cap mena de beligerància als qui com en Torras i la seva grotesta faràndula, son el prototipu del odi a Catalunya, i renegan del sentiment de la mare pàtria.

No, jamai pactarem amb qui sostén ideals que son per els catalans una traïció i una ignomínia; mentres no rentin ses ànimes a un Jordà purificador, ens trobarà sempre, implacablement, enèrgicament, atravessats al seu camí, per anorrear ses nefastes doctrines i posar a la vindicta pública els seus execrables procediments.

Política castissa

LA colla torrista, després d'haver escandalitzat el districte amb son indigne procedir en les darreres eleccions legislatives, usant de tota mena de males arts, per a restar-nos uns quants vots, sense poderne conseguir però els suficients per a arreballar-nos el triomf que de molts anys ençà otorga el districte als nostres candidats per llur prestigi personal i significació política, encare tingué el cinisme de formular en l'acte de la proclamació una protesta, que no gosà sostenir en la vista, i intentar posteriorment que s'acordés una informació amb el propòsit d'abocar-hi tota la maldat que coven en llurs ànimes ruïns els mangonejadors de la funesta coalició immoral caciquista que deshonra la vila.

La informació pretesa no fou acordada i ha resultat en và, doncs tot el treball que's prengueren el desaprensiu cap del torrisme, el taberner de la mesura curta i llur assessor, l'inepte secretari al dictat que encara tolerem, en preparar el teixit de mentides, tergyersament de fets i testimonis falsos, que son els mitjans que habitualment usen per a la consecució de llurs miserables fins.

I a fe que planyem que la informació que amb l'ajud de l'*alma mater* de l'organització caciquista-patriotera a Catalunya, intrigaren per a obtenir, no fos acordada, perque hi hauriem aportat, en defensa pròpia, dades a bastament per a enganxar-hi els dits als professionals de la política d'immundicia que empesta la vila i el districte.

Es el comble del desvergonyiment la tàctica política que segueixen els directors de la faràndula torrista. Refiats de l'inalterable bonhomia que caracteritza als nostres amics i de l'excés de paciència amb que part del bon poble ha presenciât fins ara les malifetes dels que l'exploren i el befén, han anat accentuant els innobles procediments que son la base de tota llur actuació fins al grau intolerable amb que la practiquen.

Les violències injustificades sempre, la polí-

tica de matonisme, l'abandó de les més elementals normes de decència que son els trets característics del torrisme, han anat congriant la repulsió de les persones lliures envers aqueix funestíssim acoblement caciquista. Nosaltres, que per temperament som refractaris a les mesures violentes, adhuc aplicades per a prevenir mals mes greus, sentim que'ls vents que sembren els directors del torrisme desfermeràn tempestes de indignació que colpiràn als qui personalment son responsables de la política immoral, perturbadora i terrorista que'l torrisme ha introduït al districte, però haurem de regoneixer que seràn conseqüència de llurs procediments abominables.

Es significatiu que després de les bravates de l'orgue del caciquisme local, tractant de demostrar la creixensa de la seva influència al districte, no hagi pogut presentar candidat propi en les eleccions provincials d'avui per haver declinat els escullits els engrescadors oferiments del cap torrista. La sopèrbia d'aquest s'haurà sentit punyida de veure menyspreuat el concurs de sa entremaliada activitat, que ja no s'estima desitjable després de son comportament en les eleccions legislatives últimes i de sa deserció del patriòtic alçament de Catalunya.

La filla de traidor que la representació popular clavà al front del capitost del caciquisme local, en l'acte de la elecció de senadors, i l'enfonzada de l'organització anti-catalana i patriotera, a la qual ara pertany, es el càstig merescut per sa actuació reprobable. El fastigós caciquisme, que furga per a reviscolar amb la pràctica de procediments que el poble honrat repúdia, desentona en absolut de la política genuïnament catalana i constructiva que escau als ciutadans de Catalunya en els moments actuals, a la que nosaltres aportem el nostre modest però entusiasta concurs, decidits a perseverar fins a l'anorreament de la perversa política, a l'ombra de la qual s'afarten, amorrats a la caixa del comú, les sangoneres i paràsits que cria el torrisme.

Una significació

PROFITOSA haurà sigut per el govern l'actitut de la minoria regionalista en la votació produïda al Parlament espanyol el passat divendres. Les esquerres espanyoles amb el desig, de repartir entre llurs clienteles el festí del Pressupost, han organitzat una oposició sistemàtica a tota l'obra bona o dolenta, qu'el govern d'Espanya porti a les Corts. A elles poc s'els importa ni el respecte a la Constitució, ni la puritat dels principis lliberals ni la veritable significació d'aqueix govern, ni la situació d'Espanya davant dels problemes de post-guerra. Llurs ambicions no tenen frè davant de la possibilitat de viure gairebé molt temps allunyats de la menjadora.

Els liberals després d'haver deixat la Constitució, gairebé deforme i monstruosa, a virtut de ses reiterades transgressions, senten, sempre que son a l'oposició uns escrúpuls de monja i un respecte de sant vers la casta de les llibertats caciques. Si ells ocuparen el lloc que l'actual govern ocupa davant de circumstàncies semblantes, no haurian arribat allí on en Maura ha posat el peu, si no que hagueran apatat al mateix cacic de Mula. Amb aixó i continuant la comèdia ensajada, volen convèncer al país de l'excelència dels seus procediments esdevingut estèrils, quantes voltes han ensejat sa implantació. Nosaltres no compremem aquesta política de conveniències i de resultats paradoxals i grotescos.

La nostra representació parlamentària, per veu del seu *leader* el Sr. Cambó, va acreditar que si bé no podia unir-se a la campanya d'esquerres i per ço feia l'esplicació del seu vot, tampoc podia aportar el seu concurs a un govern sortit i unicament mantigut per la força i l'opresió. La primera volta que'l goven exigia el concurs del Parlament, fora sancionar sa història i donar la conformitat als seus procediments, prestar-li

els vots d'una minoria que com la nostra, no sent aqueixos escrúpuls esquerrans front a una conculcació de la Lley, qui les circumstàncies i la pàtria exigeixan d'un modo tan imperatiu. Per ço els vots dels nostres amics van ésser contra el govern, però no es varen poder confondre amb els de aqueixes clienteles polítiques que's titllen de demòcrates i esquerranes i no tenen mes alit per s'actuació qu'el satisfer ses' ambicions i rancúnies.

Noves lluites, moltes d'elles, apasionades i fogoses, tindran lloc sens dubte en las primeres sessions que segueixin a la constitució del Congrés dels Diputats, però en mitj dels apassionaments que les ambicions personals reportin la política i la conducta dels nostres homes no s'apartarà mai del camí que li senyalin els sagrats interessos de la patria.

Uns Jocs Florals

UNA hermosa festa d'amor i poesia estan organitzant els amics de la Joventut Nacionalista. El caràcter essencialment català, que aqueixos certamens han tingut al través de l'història i de les vicisituts de nostra vida nacional, fa que ens sentim joiosos de que la Joventut entussiasta i generosa vulgui donar a Granollers, proves evidents de la espiritualitat dels seus sentiments.

Nosaltres hi contribuïrem amb la mida de les nostres forces en aqueixa manifestació de delicats sentiments i amor a la terra, i al felicitar a la Comissió organitzadora per sa feliç iniciativa, creiem interpretar el pensament de molts amics nostres, que veuen la proximitat d'un dia de glòria i esplendor per la vila del Vallès.

CONVERSA SETMANAL

BENVINGUT, Nasi,
benvingut.

— Dispensim que vingui així un xic mal arreglat; ja sap que are es el temps de la feina.

— Si, home, si, no t'escusis, el vestit no fa l'home; tu per mi sempre ets el mateix.

— Gracies, senyor Gregori; però are, en temps de sega i de batrer, a un hom no li vaga gaire, i va com va

— Be, per aixó deus estar doble content!

— ¿Per qué vol dir?

— Home, perque no havent de fer eleccions no haurás de distreure't tant.

— Es vritat, senyor Gregori, no ha vingut malament aixó del article 29.

— ¡I es clar que no! Ens estalviarem molta feina.

— Però escolti, i aixó sigui dit entre nosaltres. Diu que n'ha costat un xic car al senyor Andreu el que'l deixessin proclamar per el 29.

— ¿Un xic car? No se a que't refereixes, Nasi.

* — Si, home, si, no fassi el desentés. Diu que ha donat 5,000 pessetes per les escoles neutres de l'Unió i 5,000 més per a treure de apuros a la Junta de Govern del Hospital de nostra vila.

— ¡I qui t'ho ha dit a tú tot aixó?

— M'han dit que ho deia un empleat del Municipi,

— ¡I tú t'ho has cregut, Nasi?

— Ja veurá, si ho diuen...

— Nasil Nasil no se com te tornes. Jo comprendre que ells ho fassin correr, però que tú ho creguis...

— Si ho diuen...

— ¡Que ho diguin! Davant del fracás de no

haver trobat qui's vulgui presentar, per quedar be amb la *tarragada*, be han d'inventar una cosa o altre.

— Be, be, senyor Gregori, es que encar diuen mes,

— ¿Qué diuen?

— Un senyor, que quan li convé diu qu'es dels nostres, va anar a festa major a Bigas i al vespre, en tornar ne, va dir al café que en Viadé li havia assegurat que feia pocs dies que havien dinat junts al «Colón» nostre candidat senyor Andreu amb en Torras, en Pauet Cirera, en Boét i no se qui mes, i que allá s'havia fet l'arreglo.

— ¡Mare de Deu! ¡Mare de Deu! i que s'en inventen de coses per enredar i per a volguer treurer importancia al fet, per ells aclaparador, de no haver solsament pogut anar a la lluita Escolta, Nasi; de tot aixó ja n'havia sentit algún fum, i vaig volguer aclarir-ho.

— Veu, vosté que'm troba a mi, també va volguer aclarir ho.

— Si, vaig volguer aclarir-ho, Nasi; però no perque ni un sol moment ho hagués cregut, no perque ni ho hagués dubtat qu'era fals, sino per tenir dades i autorització per a desmentir-ho.

— Veiam, veiam, digui.

— Avans permet que't fassi alguna pregunta.

— Digui, senyor Gregori.

— Aquest senyor que dius que va anar a festa major a Bigas i que va venir amb l'ambaixada de lo del dinar, ja'l coneixes bé?

— Si, senyor, ¡ja ho crec! si casi som parents.

— Suposo qu'es aquell qu'espera'ls alcaldes de Reial Ordre.

— Si, senyor, aquell mateix.

— I tu suposes Nasi, que al dir aixó, que deia que li havien dit, ho deia lamentant-sen, ho deia sapiguent-li greu, com qui conta als

amics una desgracia que sent amb tota l'ànima?

— ¡Ah! no senyor, més aviat ho deia amb fruició, amb goig d'esplicar un ridícul, amb la alegria d'esplicar una relliscada d'un contrari.

— Doncs sols fixante amb aixó ja debies haver comprés qu'era mentida lo que deia. Jo no sé si l'altre, en Viadé, li va dir, però...

— Vo'l dir que era capás d'haver-s'ho inventat ell. Sapiguent que l'altre no l'havia de contradir....

— No, no vull dir tant, però fins en el cas que l'altre li hagués dit, i ell estés en dubtes, i fins si ho hagués cregut de bona fe, no debia dir ho a só de bombo i trompetes en les taules del café.

— També te raó vosté, en aixó.

— Es que així no hi procedeix ningú que vagi de bona fé. Un fet així, fins en el cas de creure'l, primer es pregunta, es demana als quins poden, per la seva significació, estar-ne enterats, i sols quant se sap de cert, però ben de cert, no deu publicar-se; llavors pot fer-se per a detestar lo amb tota forsa.

— I vosté en sap alguna cosa.

— Si, ho sé; se qu'es absolutament fals i que els que ho diuen menteixen i per lo tant que son enemics nostres.

— Espliqui-m'ho

— Jo vaig tenir fums de lo que dius, em van dir lo que havia dit aquell senyor dels alcaldes de Reial Ordre i vaig anar a trobar al senyor Andreu.

— ¡I li va parlar d'aixó?

— Naturalment, vaig volguer que ell mateix n'estés enterat i'm dongués dades per a desmentir-ho.

— ¡I qué li va dir?

— Es va indignar amb lo de les cinc mil i cinc mil que fan deu mil i em va autoritzar i em va pregar que ho desmentís públicament.

— ¡De manera qu'es fals?

— Absolutament fals.

— ¡I es pot tractar d'embustero a qui ho digui?

— Es evident.

— ¡I de lo del dinar, també va parlar n'hi?

— Naturalment.

— ¡I qué va dir-li?

— Ho va negar en absolut. Va dir que precisament tots aquells dies de la setmana passada havia dinat per les encontrades del Vallés i l'anterior per la plana de Vich i va dir-me que amb en Torras sols hi havia parlat una sola vegada fa mes de dos anys quant es presentà per candidat i ell, el senyor Andreu, treballava el districte per en Prat de la Riba, que desde llavors no hi ha creuat una sola paraula, que amb en Pauet Cirera hi te més relació per esser client del seu despatx, però que feia dos mesos que no havien anat junts, que a en Boét no'l coneix.

— Així, malament podia haver-hi dinat feia pocs dies.

— Es evident, ¡si ni'ls havia vist!

— ¡I qué mes?

— Va afegir-me que tant lo de les cinc i cinc com lo del dinar, era una ridícula invenció que estava disposat a desmentir allà on convingués. I com jo crec infinitament mes en la serietat del senyor Andreu que amb la dels senyors Rodríguez i del minyó que va anar a festa major, no sols vaig quedar convensut—que aixó no feia falta, puix ja n'estaba,—sino que vaig tenir dades concretes per a desmentir-ho.

— ¡S'haurán ben lluit! ¡Una planxa més, senyor Gregori!

— No'ls ve d'una, Nasi, no'ls ve d'una; però are no eren ells sols a fer corra la bola, hi havia el teu amic.

— A poc a poc, aixó d'amic ho diu vosté amb cert *retintin*...

— Be, vaja, l'amic d'en Viadé.

— Es que no ho deia pas com a cosa seva, deia que en Viadé li havia dit.

— Ni així tenia dret a dir-ho, com ja t'he fet avinent.

— Es que no es del que miran més prim, es una mica fresc aquell minyó.

— Temps ha que ho sabem, però amb aquestes lleugereses no se'l que busca.

— Ni jo tampoc, senyor Gregori, i aixó que'l conec un bon xic.

→ ¡Ja ho crec que'l coneixes!, més que jo

— Ja veurem on va a parar.

— En lloc, Nasi, en lloc.

Pel trasllat
MARCH.

Unes paraules d'En Cambó

EN el miting del Iris Park de presentació de la candidatura regionalista, En Cambó digué, entre altres coses, lo que segueix:

Es aquest el moment en el qual la bandera catalana es arrebassada dels balcons del poble (Ovació.) i es castiga pels representants de la ciutat als que l'ostenten, el moment que la nostra premsa és amordassada i que pels representants del poder s'han comès tota classe de violències. En aquests moments ens dirigim al poble perquè exerciti els seus drets. Sembla que ara nosaltres estiguem en inferioritat, però això és sols en apariència, perquè la violència no ha estat mai altra cosa que la manifestació de les coses que s'esfonen. (Ovació.)

Amb la violència es pot contenir un moviment, però mai la violència ha vençut un moviment. La violència contra la voluntat d'un poble pot donar apariències externes de domini, però, en realitat, la violència ha concentrat la voluntat i ha fet créixer el desig de llibertat del poble de Catalunya. (Aplaudiments.)

He vist aquests dies en terres assolades per la guerra, que l'acció destructora dels exèrcits no ha destruït gairebé res. En terres de França i de Bèlgica, on semblava que mai més hi havia de resorgir la vida, n'hi hagut prou amb uns mesos de calma perquè les plantes rebrofin i la naturalesa s'imposi. Si això passa amb la terra, penseu que passarà amb la voluntat d'un poble. (Aplaudiments.)

En plè règim de violència es van celebrar les eleccions de diputats a Corts, eleccions que ens van conduir a l'esplèndida victòria de Barcelona, que mai com aleshores va tenir més dret al títol de cap i casal de Catalunya.

La nostra victòria no va ser la victòria d'un partit, no va ser la victòria de la Lliga; va ser la victòria de l'esperit català, revoltat per les injúries que en nom dels alts poders es dirigien a Catalunya, per les invitacions dirigides als catalans perquè reneguessin de llur terra. (Aplaudiments.)

D'aleshores ençà, els agravis rebuts s'han augmentat; d'aleshores ençà el règim desplegat ha produït una imprestó més fonda, més viva en el cor del catalans. Les eleccions provincials tenen una transcendència cent voltes major que les eleccions de diputats a Corts. En les eleccions de diputats a Corts s'elegiren els homes que han de reclamar el dret de Catalunya a regir-se ella mateixa. En les eleccions provincials elegirem als homes que exerciran el govern de Catalunya. (Grans aplaudiments.)

Perque, senyors, en l'autonomia hi ha un aspecte extern, el de les facultats que la llei reconeix a Catalunya, però el més fort, el més intens, és l'acció catalana en prò dels interessos peculiars de Catalunya.

Més que per les lleis que consagrin l'autonomia, l'autonomia creixarà i afermarà per l'acció competent dels homes que en la Mancomunitat l'aniràn eixamplant de dia en dia, fins arribar als límits a que volem portar-la nosaltres. (Molt bé, molt bé.)

La característica del nostre moviment, com la de tots els moviments nacionalistes, és presentar la marxa integral del nostre poble. En això procurem atendre les valors espirituals nostres, la nostra llengua, la nostra cultura, però alhora que atenem les valors espirituals, també cuidem del cos del nostre poble, de la seva grandesa material, de la seva riquesa.

De *El Gironès*.

Aclaració

PER informes fidedignes, hem sabut que de les 3000 pessetes, amb que el Sr. Umbert volgué assegurar-se la majoria de vots que fingué a l'Atmetlla, en les passades eleccions llegendatives, 1000 estan en poder d'una comissió de veïns per a ésser destinades a millorar les escoles públiques, i les 2000 restants les va rebre el Sr. Rector, per a esmersar les en les obres que's fan a la fassana i plaça de l'iglesia parroquial.

Amics de que el nostre llenguatge sia sempre expressió fidelíssima i transparent de la veritat dels fets, ens plau fer llealment aquesta manifestació, referint-la a lo que deïem en el solt publicat en la quarta plana del antepenúltim número de nostre periòdic.

Avui, com a les hores, pensem que la actuació del reverent Paradell en les esmentades eleccions no va ésser gens acertada; emprò no voldriem que els nostres llegidors entenguessin que quan parlarem de *deutes antics* del Rector ens referíssim a *deutes personals* del reverent Paradell, (que en aquest ordre de coses no hi volem ni debem entrar), sino a despeses fetes per dit senyor Rector com administrador dels fondos parroquials, i que mes propiament son deutes de l'*obra parroquial* que no pas del senyor Rector. *Suum amicumque...*

Moment Nacionalista

TOTA elecció ve a ser una mena de judici pràctic. Cada elector amb l'acte de votar, tria. N'hi ha que es decideixen per diners o per altres mòbils materials; n'hi ha que actuen a fi de bé, empesos únicament per ideals.

Potser a les eleccions dites *provincials* és on l'esquer idealista hauria d'estimular més el bon elector. Perquè la Mancomunitat és la personificació de Catalunya i l'instrument cabdal de la seva nacionalització. Fins l'èxit de l'actuació exterior, de la política intervencionista a Madrid, depèn principalment del prestigi de la nostra Mancomunitat.

Algunes vegades els nostres diputats a Corts han manifestat llur confiança en l'adveniment normal i suau de l'Autonomia en un moment de cordialitat a les Corts d'Espanya i d'efusió entre els representants de l'Estat i de Catalunya. Però aquest moment—diem nosaltres—dificilment arribaria sense un ambient propici. Cal un jorn primaverat i unes aures perfumades i un cel diàfan i un sol estimulants perquè el diàleg esdevingui confidencial i efusiu. Però més que això, cal que l'interlocutor suggestioni o convenci. I Catalunya no serà compresa ni estimada sino esdevé plenament nacionalista. La commiseració que desvetllés una Catalunya miserosa, esquifida i massa reverend, podria arribar a produir el gest de beneficència, però no la reparació integral, justa, cordialíssima que ens portés l'Autonomia i que refés o, mes ben dit, que solidés per primera vegada la superior i harmònica unitat d'Ibèria.

I en canvi si la densitat nacionalista de Catalunya creix, vindrà fatalment — sincer o fingit — el moment d'efusió de l'Estat i de les oligarquies centrals envers nosaltres, i si no vingnès tant se valdria, perquè el tomb a favor nostre es produiria gairebé d'una manera mecànica.

De *La Veu de Catalunya*.

Crònica de la Comarca

GRANOLLERS

Durant la prop passada setmana la sucursal en aquesta vila de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de pessetes 44,758'50 i pagat per a reintegros pessetes 16,866'28 havent overt deu llibretes i comptes d'estalvi noves.

TOTAL DEL MES DE JUNY:

Imposicions.	152,131'76	pessetes
Rintegres	100,053'81	»
Libretes i comptes d'estalvi noves, 34.		

Recollint un prec del nostre confrare local *Foc Nou*, nosaltres ens adherim a la seva proposta, de no donar compte de cap acte públic al que no siguem previament invitats, car considerem que la premsa mereix una preferenta atenció dels que necessitan utilitzar-la com a medi per a posar-se en contacte amb el públic, perquè així compleix un dels fins que son causa de la seva existència.

Rectificació del Cens electoral

Per reial ordre del 19 de juny s'ha ordenat procedir a una rectificació extraordinària del Cens electoral.

Tots els veïns de nostra vila que no figuren en el Cens actual i tinguin dret a ser-hi tenen ara ocasió de fer-s'hi incloure.

Les oficines de la «Lliga Regionalista» —primer pis del Cafè Nou— de nou a onze del vespre, facilitaràn aquesta tasca a tots els veïns que's presentin.

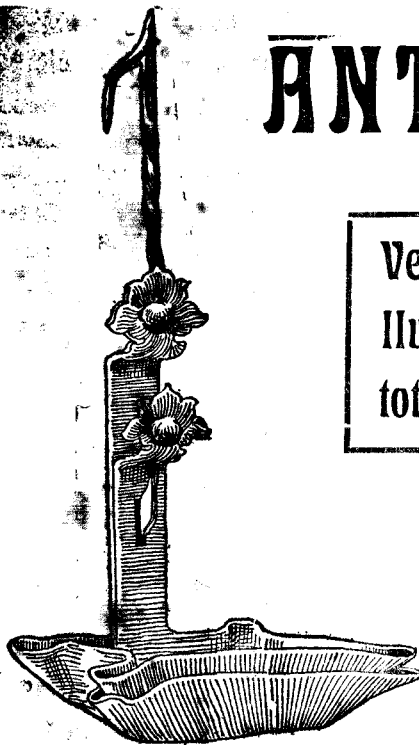
Granollers, juliol de 1919.

Aquest número ha passat per la censura

Imp. Joseph.—Granollers.

ART ■ I ■ CULTURA ANTIGUITATS

Venda, compra de llums
llumaneres antigues i
tota classe d'antiguitats

Per a encàrrecs a Granollers

:: FONDA D'EUROPA ::

SABONS

**B
A
R
A
N
G
E**

GRANOLLERS

GIRONA I

BARCELONA (Sans)

ERRAN PALAU

S. EN C.

BANQUERS

Carrer d'en Clavé, 34 : Telèfon 50

GRANOLLERS

Comptes corrents en
moneda nacional i
estrangera

Descompte, cobro i
negociació de lletres
sobre totes les places
d'Espanya i de l'es-
tranger

Préstams sobre va-
lors

Obertura de comptes
de crèdit amb garan-
tia de valors de cotil-
lació corrent

Compra-venda en les
Borses d'Espanya de
tota classe de fondos
públics i valors in-
dustrials

Negociació, cobro i
descompte de cupons
i títols amortitzats

Admissió de dipòsits
en valors

Canvi de monedes

**Donem tota classe de facilitats
per a la compra-venda de
mercançies**

Josep Riera

REPRESENTANT
del CIMENT
"ASLAND"

VENDA AL MAJOR I AL DETALL DE MATERIALS
:: :: PER A LA CONSTRUCCIÓ :: ::

Carrer Major, 75

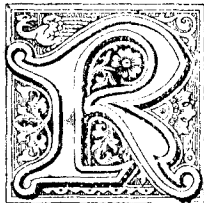
MONTCADA

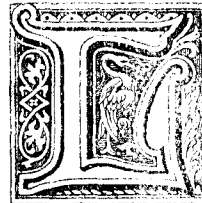
Cristalleria
Porcelana i
Floça ♦♦♦♦♦

MAJÓIS

de

Ramón

Ligé

Ronda de S. Antón, 74

Telf. A. 1264

Barcelona

Taller de
Llauneria

Jaume Xuclá

CARRER DE LA PALMA, 15 :-: TELÉFON 118 :-: GRANOLLERS

ESPECIALITAT EN INSTAL·LACIONS PER A AIGUA

Venda de bidons per a llet

i tot lo referent a dit ram

PREUS ECONÒMICS : RAPIDÈS EN ELS ENCÀRREGS

